Kohtulahendite kogumik

KOHTUJURISTI ETTEPANEK
MACIEJ SZPUNAR
esitatud 8. detsembril 2016[1]

Kohtuasi C-421/15 P

Yoshida Metal Industry Co. Ltd
versus

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

ApellatsioonkaebusEuroopa Liidu kaubamärkMäärus (EÜ) nr 207/2009Registreerimisest keeldumise või registreeringu kehtetuks tunnistamise põhjusTähised, mis koosnevad ainult kauba kujust, mis on vajalik tehnilise tulemuse saavutamiseksArtikli 7 lõike 1 punkti e alapunkt iiKeeldumispõhjuse või kehtetuks tunnistamise põhjuse analüüsimine seoses kõikide kaupade või teenustegaArtikli 52 lõige 3 EUIPO apellatsioonikoja otsuse põhjendusedPõhjendused kõikide asjaomaste kaupade ja teenuste kohta kokkuUus väide apellatsiooniastmesVastuvõetamatus

Sissejuhatus

1. Yoshida Metal Industry Co. Ltd (edaspidi „Yoshida“) palub käesoleva apellatsioonkaebusega tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 21. mai 2015. aasta kohtuotsus Yoshida Metal Industry *vs*. EUIPO[2], millega Üldkohus jättis rahuldamata tema hagid, milles paluti tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) esimese apellatsioonikoja otsused, mis käsitlevad tühistamismenetlusi ühelt poolt Pi-Design AG, Bodum France'i ja Bodum Logistics A/S-i (edaspidi „Pi-Design jt“) ning teiselt poolt Yoshida[3] vahel.

2. Vaidlustatud kohtuotsuses, mis tehti kohtuasjas, mis pärast kohtuotsuse tühistamist saadeti Üldkohtule tagasi uueks arutamiseks,[4] on kinnitatud, et kaks Yoshida registreeritud kujutismärki on kehtetud.

3. Uus apellatsioonkaebus, mille Yoshida on esitanud, tõstatab lisaks küsimusele, kas Üldkohus järgis esimese apellatsioonkaebuse kohta tehtud kohtuotsust, täiendava aspekti, mis puudutab kehtetuse põhjust, millele tugineti kõikide asjaomaste toodete puhul, ning vaidlusaluste otsuste ja selles küsimuses vaidlustatud kohtuotsuse põhjenduste piisavust.[5]

1 Algkeel: prantsuse.

2 T-331/10 RENV ja T-416/10 RENV, ei avaldata, EU:T:2015:302, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“.

3 EUIPO esimese apellatsioonikoja 20. mai 2010. aasta otsused (juhtumid R 1235/2008-1 ja R 1237/2008-1, edaspidi „vaidlusalused otsused“).

4 Kohtuotsus, 6.3.2014, Pi-Design jt *vs*. Yoshida Metal Industry (C-337/12 P–C-340/12 P, ei avaldata, EU:C:2014:129).

5 Ma täheldan, et samasugune probleem on tõstatatud teises apellatsioonkaebuses, mis on menetlemisel (vt kohtuasi Siseturu Ühtlustamise Amet *vs*. Unibail Management, C-513/14 P, mis on praegu Euroopa Kohtus pooleli).

Õiguslik raamistik

4. Määruse (EÜ) nr 207/2009[6] artikli 7 lõike 1 punkti e alapunkti ii kohaselt ei ole lubatud registreerida tähiseid, mis koosnevad ainult „kaupade kujust, mis on vajalik tehnilise tulemuse saavutamiseks“.

5. Selle määruse artikli 52 lõike 1 punktis a on sätestatud, et ELi kaubamärk tunnistatakse taotluse põhjal kehtetuks, kui kaubamärk on registreeritud artikli 7 sätete vastaselt.

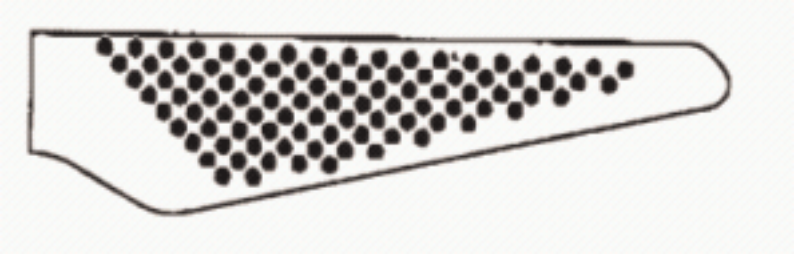
6. Määruse nr 207/2009 artikli 52 lõikes 3 on sätestatud:

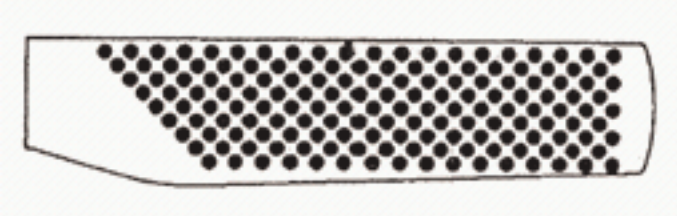
„Kui kehtetuks tunnistamise põhjused on olemas ainult mõnede kaupade või teenuste puhul, mille jaoks ELi kaubamärk on registreeritud, kuulutatakse kaubamärk kehtetuks ainult nende kaupade või teenuste osas.“

Vaidluse taust

7. Vaidluse tausta niisugusena, nagu see tuleneb vaidlustatud kohtuotsuse punktidest 1–15, võib kokku võtta järgmiselt.

8. 3. ja 5. novembril 1999 palus Yoshida EUIPO-l registreerida kaks kaubamärki, mis koosnesid järgmistest kujutismärkidest:

9. Kaubad, mille jaoks registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassidesse 8 ja 21:

— klass 8: „Söögiriistad, käärid, noad, kahvlid, lusikad, luisud, luisuhoidikud, metallist noateritid, kalaluupintsetid“;

— klass 21: „Majapidamis- ja köögitarbed ja -mahutid (v.a väärismetallist või sellega pealistatud), segistid, köögilabidad, noahoidikud, koogilabidad, tordilabidad“.

6 Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1). Märgin, et käsitletaval juhul kohaldatakse määruses nr 207/2009 sätestatud materiaalõigusnorme, kusjuures kohtuasja õiguslik raamistik määratakse kindlaks EUIPO apellatsioonikoja otsuse tegemise kuupäeva seisuga. Igal juhul on nii nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146) artikli 7 lõike 1 punkti e alapunkt ii kui ka selle artikli 51 lõige 3 (mis vastab määruse nr 207/2009 artikli 52 lõikele 3) sõnastatud peaaegu samamoodi.

10. Kõnesolevad kaubamärgid registreeriti 25. septembril 2002 ja 16. aprillil 2003.

11. Pi-Design jt esitas 10. juulil 2007 kaubamärkide kehtetuks tunnistamise taotluse määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti e alapunktis ii sätestatud põhjusel.

12. EUIPO tühistamisosakonna 15. ja 21. juuli 2008. aasta otsustega jäeti need taotlused rahuldamata.

13. Vaidlusaluste otsustega, millega lahendati Pi-Design jt esitatud kaebus, tühistas EUIPO esimene apellatsioonikoda tühistamisosakonna otsused ja tunnistas kaubamärgid määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti e alapunkti ii alusel kehtetuks.

Menetlused Üldkohtus ja Euroopa Kohtus ning vaidlustatud kohtuotsus

14. Yoshida esitas Üldkohtu kantseleile 12. augustil ja 15. septembril 2010 hagiavaldused, milles ta palus vaidlusalused otsused tühistada, tuginedes ainult ühele väitele, mille kohaselt oli rikutud määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti e alapunkti ii.

15. Kahes kohtuotsuses, mis tehti 8. mail 2012, nimelt kohtuotsustes Yoshida Metal Industry *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Pi-Design jt (Mustade täppidega kaetud kolmnurkse pinna kujutis)[7] ning Yoshida Metal Industry *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Pi-Design jt (Mustade täppidega kaetud pinna kujutis)[8] nõustus Üldkohus selle väitega ning rahuldas hagid.

16. 6. märtsi 2014. aasta kohtuotsusega[9], millega lahendati Pi-Design jt esitatud apellatsioonkaebus, tühistas Euroopa Kohus need kohtuotsused põhjendusel, et on rikutud sama artikli 7 lõike 1 punkti e alapunkti ii, ning suunas asjad tagasi Üldkohtule.

17. Kohtuasjade uue arutamise tulemusel lükkas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsusega tagasi ainsa väite, et on rikutud määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti e alapunkti ii, ning jättis hagid täies ulatuses rahuldamata ja mõistis mõlema kohtuastme kohtukulud välja Yoshidalt.

Poolte nõuded

18. Yoshida palub oma apellatsioonkaebusega tühistada vaidlustatud kohtuotsus ja vaidlusalused otsused:

— esimese võimalusena täies ulatuses või

— teise võimalusena osas, milles on kehtetuks tunnistatud tema kaubamärgid „luiskudele ja luisuhoidikutele“ (klass 8) ning „majapidamis- ja köögitarvetele ja -mahutitele (v.a väärismetallist või sellega pealistatud) ja noahoidikutele“ (klass 21)

ning mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja Pi-Design jt-lt.

19. EUIPO ja Pi-Design jt paluvad jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ning mõista kohtukulud välja Yoshidalt.

7 T-331/10, ei avaldata, EU:T:2012:220.

8 T-416/10, ei avaldata, EU:T:2012:222.

9 Kohtuotsus 6.3.2014, Pi-Design jt *vs.* Yoshida Metal Industry (C-337/12 P–C-340/12 P, ei avaldata, EU:C:2014:129).

Õiguslik analüüs

20. Apellant põhjendab oma apellatsioonkaebust kahe väitega, millest esimese kohaselt on rikutud määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti e alapunkti ii ning teise kohaselt selle määruse artikli 52 lõiget 3.

21. Vastavalt Euroopa Kohtu soovile analüüsin ma ainult apellatsioonkaebuse teist väidet.

Teine väide, et on rikutud määruse nr 207/2009 artikli 52 lõiget 3

22. Selle väitega põhjendatakse Yoshida täiendavaid nõudeid, milleks on tühistada vaidlustatud kohtuotsus ja vaidlusalused otsused osas, milles on tunnistatud kehtetuks tema kaubamärgid teatavatele toodetele, s.o „luiskudele ja luisuhoidikutele“ ning „majapidamis- ja köögitarvetele ja -mahutitele […] ja noahoidikutele“. See väide jaguneb kaheks osaks.

Esimene väiteosa

23. Esimeses osas väidab Yoshida, et kuna Üldkohus ei analüüsinud, kas kehtetuks tunnistamise põhjus, millele käsitletaval juhul tuginetakse, esineb vaidlustatud kaubamärkidega hõlmatud kõikide kaupade suhtes, eiras ta määruse nr 207/2009 artikli 52 lõiget 3.

24. Meenutan, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb küsimust, kas kaubamärgi puhul esineb mõni määruse nr 207/2009 artiklis 7 ette nähtud kaubamärgi registreerimisest keeldumise või kaubamärgi kehtetuks tunnistamise põhjustest, hinnata konkreetselt seoses nende kaupade või teenustega, mille suhtes registreerimist taotleti.[10] Lisaks on määruse nr 207/2009 artikli 52 lõikes 3 ette nähtud, et kui kehtetuks tunnistamise põhjused on olemas ainult mõnede kaupade või teenuste puhul, tunnistatakse kaubamärk kehtetuks ainult nende kaupade või teenuste osas.[11]

25. Sellest järeldub, et esiteks peab EUIPO kehtetuks tunnistamise põhjuste analüüsimisel käsitlema kõiki kaubamärgiga hõlmatud kaupu ja teenuseid. Teiseks peab EUIPO otsus, millega niisugust põhjust kohaldatakse, olema üldjuhul põhjendatud kõikide nende kaupade ja teenuste osas.[12]

26. Käsitletaval juhul on selge, et vaidlusalustes otsustes tugineti määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti e alapunktis ii sätestatud kehtetuks tunnistamise põhjuse esinemisele asjaomaste kaubamärkidega hõlmatud kõikide kaupade puhul.

27. Lisaks märgin, et esimeses kohtuastmes ei esitanud Yoshida väidet, et apellatsioonikoda on rikkunud määruse nr 207/2009 artikli 52 lõiget 3, ega väidet, et vaidlusalused otsused on selles osas ebapiisavalt põhjendatud.

28. Seega tuleb väidet, mille Yoshida esitas apellatsiooniastmes, mõista nii, et sellega heidetakse Üldkohtule ette, et viimane ei tõstatanud – omal algatusel – väidet, et EUIPO apellatsioonikoda ei analüüsinud kehtetuks tunnistamise põhjust seoses kõikide asjaomaste kaupadega ega põhjendanud oma otsuseid selles küsimuses õiguslikult piisavalt.

10 Kohtuotsus, 9.9.2010, Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* Borco-Marken-Import Matthiesen (C-265/09 P, EU:C:2010:508, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika).

11 Samasugune õigusnorm on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiivi 2008/95/EÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT 2008, L 299, lk 25) artiklis 13 (varem nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiivi 89/104/EMÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, EÜT 1989, L 40, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 92, artikkel 13).

12 Vt direktiivi 89/104 artikli 13 kohta kohtuotsus, 15.2.2007, BVBA Management, Training en Consultancy (C-239/05, EU:C:2007:99, punkt 34) ja määruse nr 207/2009 kohta kohtumäärus, 18.3.2010, CFCMCEE *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-282/09 P, EU:C:2010:153, punktid 37–41).

29. Tuleb arutada, kas niisugune väide, millega heidetakse Üldkohtule sisuliselt ette, et ta ei tõstatanud ühte väidet omal algatusel, on apellatsiooniastmes vastuvõetav.

– Vastuvõetavus

30. Märgin, et väljakujunenud kohtupraktikast ilmneb, et Üldkohtule ei saa ette heita, et ta ei võtnud seisukohta väite kohta, mida ei olnud talle esitatud.[13]

31. Selle põhimõtte kohaldamine on raske, kui tegemist on omal algatusel tõstatatud väidetega.

32. Võib väita, et kuna esimese astme kohus võib või isegi peab tõstatama väite omal algatusel, rikub ta seda tegemata jättes õigusnormi ja Euroopa Kohus võib apellatsioonimenetluses sellele reageerida. See lähenemine võib selgitada, miks Euroopa Kohus nõustub mõnikord niisugust väidet apellatsioonimenetluses analüüsima.[14]

33. Kõige hilisemas kohtupraktikas esitatud täpsustusest ilmneb siiski, et apellatsioonkaebuse väide, et Üldkohus ei kontrollinud omal algatusel sellise otsuse põhjendusi, mille tühistamist temalt palutakse, on vastuvõetamatu, kui see puudutab aspekte, mida Üldkohtus ei mainitud.

34. Euroopa Kohus jättis vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata väite, et Üldkohus ei reageerinud sellise otsuse ebapiisavale põhjendusele küsimustes, mida apellant ei olnud oma Üldkohtule esitatud hagis sõnaselgelt tõstatanud.[15]

35. Ma leian, et seda apellatsioonkaebuse väidete suhtes kohaldatavat piirangut õigustavad täielikult Euroopa Kohtus toimuva apellatsioonimenetluse põhimõtted. Apellatsioonimenetluses on Euroopa Kohtu pädevus reeglina piiratud kohtuasja sisuliselt arutanud kohtus käsitletud väidetele antud õigusliku hinnangu kontrollimisega.[16] Vaidlustatud hinnangute põhjendatuse analüüsimine eeldab tingimata, et kontrollitakse selle otsuse põhjenduste piisavust, mille tühistamist Üldkohtult palutakse. Oleks siiski palju tahta, et Üldkohus kontrolliks omal algatusel sellise otsuse põhjendusi aspektides, mida ei ole selles kohtus mainitud.[17]

36. Sellest tuleneb, et väide, et Üldkohus ei reageerinud omal algatusel sellele, et akti andnud organ on rikkunud põhjendamiskohustust küsimustes, mida Üldkohtus sõnaselgelt ei tõstatatud, on apellatsiooniastmes vastuvõetamatu.

37. Minu arvates kohaldatakse seda lähenemist ka kaubamärke puudutavate kohtuvaidluste suhtes.

38. Mis puudutab konkreetselt määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 3 kohaldamist EUIPO ja Üldkohtu poolt, siis apellatsioonkaebus ei saa puudutada küsimust, kas apellatsioonikoja otsus on ühe osa kaupade või teenuste osas piisavalt põhjendatud, kui apellant ei ole seda aspekti Üldkohtus sõnaselgelt tõstatanud.

13 Vt selle kohta eelkõige kohtuotsused, 8.12.2011, Chalkor *vs.* komisjon (C-386/10 P, EU:C:2011:815, punkt 70) ja 22.10.2015, AC-Treuhand *vs.* komisjon (C-194/14 P, EU:C:2015:717, punkt 55).

14 Vt kohtumäärus, 9.2.2012, Deutsche Bahn *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-45/11 P, ei avaldata, EU:C:2012:69, punkt 61) ja kohtuotsus, 19.6.2014, FLS Plast *vs.* komisjon (C-243/12 P, EU:C:2014:2006, punkt 48), milles Euroopa Kohus otsustas, et Üldkohus toimis õigesti, kui ta ei tõstatanud omal algatusel väidet, et otsus, mis palutakse tühistada, on puudulikult põhjendatud.

15 Kohtuotsused, 26.11.2013, Gascogne Sack Deutschland *vs.* komisjon (C-40/12 P, EU:C:2013:768, punktid 46–55 ja 61–64) ja, 17.9.2015, Total *vs.* komisjon (C-597/13 P, EU:C:2015:613, punktid 21 ja 22).

16 Kohtuotsus, 26.11.2013, Gascogne Sack Deutschland *vs.* komisjon (C-40/12 P, EU:C:2013:768, punkt 52). Vt ka kohtujuristi ettepanek, Wahl, Total *vs.* komisjon (C-597/13 P, EU:C:2015:207, punktid 118–128).

17 Vt kohtujuristi ettepanek, Wahl, Total *vs.* komisjon (C-597/13 P, EU:C:2015:207, punktid 118–128).

39. Ei piisa sellest, et apellant vaidles üldiselt registreerimisest keeldumise või kehtetuks tunnistamise põhjuse kohaldamisele vastu kõikide asjaomaste kaupade või teenuste puhul. Et selgitada, miks niisugune põhjus ei ole kohaldatav nendest kaupadest või teenustest ainult ühe osa puhul, peab ta olema seda sõnaselgelt teinud Üldkohtu menetluses.

40. Selle lahenduse võib tuletada meie kohtupraktikast. Euroopa Kohus on juba otsustanud, et kuna EUIPO otsuses oli üheselt mõistetavalt märgitud, et see registreerimisest keeldumise põhjus puudutab kõiki asjaomaseid kaupu, pidi apellant selle otsuse tühistamiseks Üldkohtule esitatud hagis ära näitama need, mille suhtes ei saa seda keeldumispõhjust tema arvates kohaldada, või vaidlustama asjaolu, et asjaomased kaubad moodustavad ühtse kategooria. [18]

41. Käsitletaval juhul piirdus Yoshida oma hagis Üldkohtule sellega, et vaidles kehtetuks tunnistamise põhjuse kohaldamisele vastu üldiselt ega kõnelnud selle kohaldamisest konkreetselt asjaomastest toodetest ühe suhtes, milleks on „luisud, luisuhoidikud“, „majapidamis- ja köögitarbed ja -mahutid“ ning „noahoidikud“.

42. Järelikult ei saa Yoshida apellatsiooniastmes Üldkohtule ette heita, et viimane ei analüüsinud seda aspekti omal algatusel ega reageerinud sellele, et vaidlusalused otsused olid selles küsimuses väidetavalt puudulikult põhjendatud.

43. Teisiti oleks see minu arvates juhul, kui kehtetuks tunnistamise põhjuse olemasolu nende kaupade puhul oleks esimest korda tuvastanud mitte apellatsioonikoda, vaid Üldkohus. [19] Niisugusel juhul võiks Üldkohtu otsuse põhjenduste ebapiisavuse määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 3 seisukohast tõesti apellatsiooniastmes tõstatada. [20]

44. Käsitletaval juhul ei ole see siiski nii, sest Üldkohus piirdus sellega, et jättis muutmata EUIPO apellatsioonikoja otsused, millega tunnistati Yoshida kaubamärgid kõikide asjaomaste kaupade puhul kehtetuks.

45. Selle väite esimene osa on minu hinnangul seega vastuvõetamatu.

– Sisuliste küsimuste analüüs teise võimalusena

46. Isegi kui Euroopa Kohus peaks leidma, et teise väite see osa on vastuvõetav, siis arvan, et see on igal juhul põhjendamatu.

47. Kõigepealt tahan meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peavad põhjendused selgelt ja üheselt mõistetavalt väljendama akti andnud institutsiooni arutluskäiku nii, et huvitatud isikutel oleks võimalik mõista võetud meetme põhjendusi ning et pädev kohus saaks teostada kontrolli. Põhjendus ei pea siiski sisaldama kõiki asjassepuutuvaid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, kuna kontrollides, kas akti põhjendused on piisavad, tuleb lisaks akti sõnastusele arvestada akti konteksti ja kõiki vastavat küsimust reguleerivaid õigusnorme. [21]

18 Kohtumäärus, 11.12.2014, FTI Touristik *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-253/14 P, ei avaldata, EU:C:2014:2445, punkt 49). Märgin, et selles kohtuasjas vaidles apellant Üldkohtus registreerimisest keeldumise põhjusele vastu ühe osa kaupade ja teenuste osas, kuid ei selgitanud seda argumenti piisavalt. Seepärast ei jäetud apellatsioonkaebuse väidet vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, vaid lükati see põhjendamatuse tõttu tagasi.

19 Märgin, et Üldkohtul on määruse nr 207/2009 artikli 65 lõike 3 alusel võimalus EUIPO apellatsioonikoja otsust muuta.

20 Vt niisuguse olukorra kohta suhtelise keeldumispõhjuse analüüsimise raames kohtuotsus, 17.10.2013, Isdin *vs.* Bial-Portela (C-597/12 P, EU:C:2013:672, punktid 28 ja 29).

21 Kohtuotsus, 21.10.2004, KWS Saat *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-447/02 P, EU:C:2004:649, punkt 65).

48. Euroopa Kohus on juba leidnud, et kui pädev ametiasutus keeldub kaubamärgi registreerimisest, peab ta oma otsuses esitama iga nimetatud kauba või teenuse kohta eraldi järelduse, millele ta on jõudnud. Kui aga sama registreerimisest keeldumise või kehtetuks tunnistamise põhjus esitatakse kaupade või teenuste kategooria või rühma kohta, võib pädev ametiasutus piirduda üldise põhjendusega, mis hõlmab kõiki asjaomaseid kaupu või teenuseid. [22]

49. Selle kaubamärkide valdkonnas pädeva asutuse võimaluse puhul on arvesse võetud asjaolu, et registreerimistaotlused puudutavad sageli paljusid kaupu või teenuseid. [23]

50. Sama lähenemise on Euroopa Kohus valinud EIUPO registreerimisest keeldumise või kehtetuks tunnistamise põhjuste analüüsi puhul. [24]

51. Et mitte kahjustada õigust tõhusale kohtulikule kontrollile, laieneb kõikide asjaomaste kaupade ja teenuste kohta kokku esitatav põhjendus ainult kaupadele ja teenustele, millel on omavahel piisavalt otsene ja konkreetne seos, mis on niisugune, et need moodustavad piisavalt ühtse kaupade või teenuste kategooria või rühma. [25]

52. Ma leian, et see tingimus on käsitletaval juhul täielikult täidetud.

53. Märgin, et vaidlustatud kaubamärkidega hõlmatud tooted, st „söögiriistad, käärid, noad, kahvlid, lusikad, luisud, luisuhoidikud, metallist noateritid, kalaluupintsetid“ ning „majapidamis- ja köögitarbed ja -mahutid (v.a väärismetallist või sellega pealistatud), segistid, köögilabidad, noahoidikud, koogilabidad, tordilabidad“ on kõik köögitarvikud. [26]

54. Minu arvates moodustavad need tooted nimetatud kehtetuks tunnistamise põhjuse analüüsimisel piisavalt ühtse grupi.

55. Vaidlusaluste otsuste põhjendustest ilmneb, [27] et vaidlustatud tähised kujutavad niisuguste toodete käepidemeid, mille jaoks registreeringut taotleti. See arutluskäik põhineb eeldusel, et kõik asjaomased kaubad, st erinevad köögitarvikud peavad olema käepidemega.

56. Minu arvates näitas apellatsioonikoda seega õiguslikult piisavalt ära põhjused, miks eksisteerib asjaomaste toodete vahel seos, mis õigustab nende analüüsimist koos. Vaidlusaluste otsuste põhjendused – olgugi napisõnalised – on omavahel kooskõlas ja võimaldavad Yoshidal mõista EUIPO apellatsioonikoja arutluskäiku kõikide asjaomaste kaupade puhul ning Üldkohtul seda arutluskäiku kontrollida.

22 Kohtuotsus, 15.2.2007, BVBA Management, Training en Consultancy (C-239/05, EU:C:2007:99, punkt 38).

23 Kohtujuristi ettepanek, Sharpston, BVBA Management, Training en Consultancy (C-239/05, EU:C:2006:450, punktid 42 ja 43).

24 Vt kohtumäärused, 6.2.2009, MPDV Mikrolab *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-17/08 P, ei avaldata, EU:C:2009:64, punkt 34); 9.12.2009, Prana Haus *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-494/08 P, ei avaldata, EU:C:2009:759, punkt 46); 18.3.2010, CFCMCEE *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-282/09 P, EU:C:2010:153, punktid 37 ja 38); 21.3.2012, Fidelio *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-87/11 P, ei avaldata, EU:C:2012:154, punkt 43), kohtuotsus, 17.10.2013, Isdin *vs.* Bial-Portela (C-597/12 P, EU:C:2013:672, punkt 27) ning Üldkohtu mahukas kohtupraktika, eelkõige kohtuotsused, 27.4.2016, Niagara Bottling *vs.* EUIPO (NIAGARA) (T-89/15, ei avaldata, EU:T:2016:244, punkt 31) ja 12.5.2016, Zuffa *vs.* EUIPO (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP) (T-590/14, ei avaldata, EU:T:2016:295, punkt 26).

25 Vt selle kohta kohtuotsus, 15.2.2007, BVBA Management, Training en Consultancy (C-239/05, EU:C:2007:99, punkt 36) ja kohtumäärus, 18.3.2010, CFCMCEE *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (.C-282/09 P, EU:C:2010:153, punkt 40) ning Üldkohtu mahukas kohtupraktika, eelkõige kohtuotsused, 2.4.2009, Zuffa *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP) (T-118/06, EU:T:2009:100, punkt 28) ja 16.10.2014, Larrañaga Otaño *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (GRAPHENE) (T-458/13, EU:T:2014:891, punkt 26).

26 Asjaolul, et kaubad kuuluvad kahte erinevasse klassi, st klassidesse 8 ja 21, nagu Yoshida oma apellatsioonkaebuses rõhutas, ei ole tähtsust, sest Nizza kokkuleppes sisalduv klassifikatsioon on koostatud ainult halduslikel eesmärkidel.

27 Vt vaidlusaluste otsuste punktid 30, 34–36 ja 40.

57. Põhjendamise küsimust tuleb eristada nende otsuste põhjendatuse küsimusest.[28] Põhjendamiskohustus on täidetud, kui otsuste selgetest ja omavahel kooskõlas olevatest põhjendustest ilmneb, et apellatsioonikoda leidis, et kõik asjaomased kaubad moodustavad ühtse rühma, sest neil on mingi ühine tunnus. Küsimus, kas apellatsioonikoda eksis – nagu väidab apellant –, kui ta leidis, et kõikidel kaupadel on see ühine omadus, on seotud vaidlusaluste otsuste põhjendatusega.

58. Yoshida argumendiga, et mõnel asjaomasel tootel ei ole käepidet, püütakse tegelikult kahtluse alla seada apellatsioonikoja arutluskäigu põhjendatust uue aspekti osas, millest ei ole Üldkohtus juttu tehtud ja mis puudutab pealegi faktilist asjaolu. See argument on seega apellatsiooniastmes vastuvõetamatu.

59. Igal juhul ei ole seda argumenti esitatud veenvalt. Mis puudutab esiteks „luiske“ või „majapidamis- ja köögitarbeid ja -mahuteid“, mille hulka kuuluvad kastrulid ja potid, siis Yoshida ei selgita, miks ei saa nendel toodetel käepidet olla.

60. Mis puudutab teiseks „luisuhoidikuid“ ja „noahoidikuid“, siis nagu EUIPO õigesti märgib, on tegemist kaupadega, mida ei kasutata autonoomselt nagu luiske või nuge ning mis ei saa moodustada registreerimisest keeldumise või kehtetuks tunnistamise põhjuste analüüsimisel eraldi kaupade kategooriat või rühma. Lõpuks tuleb märkida, et isegi eeldusel, et „noahoidikuid“ võib pidada „nugadest“ eraldi toodete rühmaks, tuleb ikkagi leida ühine lahendus.[29]

61. Kõikidest esitatud põhjustest lähtudes olen seisukohal, et apellatsioonkaebuse teise väite esimene osa on vastuvõetamatu ja igal juhul põhjendamatu.

Teine väiteosa

62. Yoshida väidab, et arutluskäiku, mille Üldkohus valis, ei saa kohaldada osade asjaomaste toodete suhtes, st nende suhtes, millel ei ole käepidet.

63. Märgin, et Üldkohtu põhjendamiskohustuse täitmise kontrolli tuleb eristada vaidlustatud kohtuotsuse sisulise õiguspärasuse kontrollist.[30] Käsitletaval juhul tugineb Yoshida vaidlustatud kohtuotsuse arutluskäigus tehtud vigadele, kuid vaidlustab tegelikult Üldkohtu tehtud faktilised järeldused, mida apellatsiooniastmes kontrollida ei saa.[31]

64. Seega on käesoleva väite teine osa minu arvates samuti vastuvõetamatu.

Järeldus

65. Esitatud põhjendustest lähtudes teen Euroopa Kohtule ettepaneku lükata apellatsioonkaebuse teine väide tagasi vastuvõetamatuse tõttu või igal juhul osaliselt vastuvõetamatuse ja osaliselt põhjendamatuse tõttu.

28 Vt kohtuotsus, 2.4.1998, komisjon *vs.* Sytraval ja Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, punkt 67).

29 Üldkohus on pidevalt otsustanud, et kui on nõutav kahe kaubakategooria koos kasutamine või kui nende sisemised omadused vähemalt eeldavad seda, võib apellatsioonikoda kohaldada nende suhtes ühist lahendust. Vt kohtuotsused, 2.12.2008, Ford Motor *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (FUN), (T-67/07, EU:T:2008:542, punkt 44) ja 8.9.2010, Wilfer *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (kitarripea kujutis) (T-458/08, ei avaldata, EU:T:2010:358, punkt 66).

30 Vt selle kohta kohtuotsus, 2.4.1998, komisjon *vs.* Sytraval ja Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, punkt 67) ja kohtujuristi ettepanek, Léger, Belgia *vs.* komisjon (C-197/99 P, EU:C:2001:658, punktid 39 ja 40).

31 Euroopa Kohus on juba tuvastanud, et apellatsioonkaebuse väide, mille kohaselt ei kujutanud asjaomaste kaupade ja teenuste kategooria, millega seoses absoluutset keeldumispõhjust analüüsiti, endast ühtset kategooriat, on vastuvõetamatu. Vt kohtumäärus, 7.7.2011, MPDV Mikrolab *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (C-536/10 P, ei avaldata, EU:C:2011:469, punktid 34 ja 38).